

14. navadna nedelja

V Nazaretu Jezusa zavržejo

Šel je od tam in prišel v svoj domači kraj. Spremljali so ga njegovi učenci. Ko je prišla sobota, je začel učiti v shodnici. Mnogi, ki so ga poslušali, so začudeni govorili: »Od kod njemu to? Kakšna je ta modrost, ki mu je dana? In kakšna mogočna dela se godijo po njegovih rokah! Ali ni to tisti tesar, sin Marije in brat Jakoba, Jozéja, Juda in Simona? Mar njegove sestre niso tu, pri nas?« In spotikali so se nad njim. Jezus pa jim je govoril: »Prerok ni brez časti, razen v domačem kraju, pri svojih sorodnikih in v svoji hiši.« In ni mogel tam storiti nobenega mogočnega dela, samo na nekaj bolnikov je položil roke in jih ozdravil. In čudil se je njihovi neveri. Mr 6,1-6

In ni mogel storiti tam nobenega čudeža ...

Tokrat me je zbudla misel, da Jezus ni mogel storiti v domačem kraju nobenega čudeža. Zamislil sem se in si rekel: Saj je nemogoče! Kako da Bog ne more storiti čudeža? Bog ga vendarle v vsakem primeru lahko naredi. A grozna! Ne le, da ga tokrat ne more storiti. Še več, ne more ga storiti doma. Domači kraj je največja ovira za čudeže. Kako to? Mar ni to slišati grozno. Dom, ki ga, če se le da, vedno radi opevamo, je največja ovira za božje delovanje. Temu žalostnemu spoznanju v prid govori tudi Jezusova trditev: Ni preroka brez časti, razen v domačem kraju in na svojem domu, ki je postala pravzaprav pregovor.

Skušajmo razumeti, kaj hoče evangelij reči s trditvijo, da Jezus v domačem kraju ni mogel storiti nobenega čudeža. Pomislite na svoj dom, na svoje domače. Ko pridete domov, mar vas ne vidijo vedno enako. Tudi če ste se kaj spremenili, - no, npr. po tridesetih letih, bi bilo že logično, da ste se vsaj malo, - mar vas ne vidijo prav takšne kot ste bili pred tolikimi leti. Vloge v družini so razdeljene in temeljito zapečateni. Lahko se poskušate spremeniti, lahko se tudi spremenite, a doma vas bodo videli po vsej verjetnosti nespremenjene. V domačo hišo 'pašemo' kot star kos pohištva. Tam je, vedno isti, na istem mestu, v isti rabi itd. In če želite sporočiti, da ste se vendarle spremenili, vam najverjetneje ne bodo verjeli!

No, sedaj pa k Jezusovemu čudežu. Jasno je, da Boga pri njegovih namerah tudi domači kraj ne more ustaviti. Jasno pa je tudi, da domači kraj, ki ne uspe ali noče videti sprememb, tudi čudeža ne bo opazil. Če ne morejo prepoznati vaše spremembe, zakaj bi prepoznali čudež? Zaradi te trdovratne stalnosti, ki jo dom predstavlja, se zdi, da so doma čudeži onemogočeni.

Poglejmo še enkrat, zakaj Jezus v domačem kraju ni storil nobenega mogočnega dela? Ker je:

- dom največja rutina!

- rutina največja ovira za vsako novost in posledično tudi za božje delovanje, ki nikoli ni nekaj rutinskega, starega, mrtvega.

Iz tega sledi zelo jasen sklep: Oddaljevanje od doma je temeljni pogoj za božje delovanje.

Kako Jezus preseže dom, kako si ustvari prostor za čudežno delovanje?

Tako, da na prvo mesto postavi nebeškega očeta in zrelativizira dom. Materi Mariji reče kot dvanajstletni otrok: Zakaj sta me iskala, mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta? To osamosvajanje od rutine doma nadaljuje prek Kane Galilejske in materi ne dovoli, da bi si ga podrejela v njegovem delovanju. Svoje poslanstvo mora izpolniti, ne glede na to, kaj si misli oz. reče mati! To poslanstvo pripelje do vrhunca z ugovorom: Kdo so moja mati, kdo so moji bratje? Moja mati in moji bratje so tisti, ki izpolnijo očetovo voljo. Božja volja je tista, ki ovrednoti dom! Dom sam na sebi ni nič!

Mati Marija je to čudno obnašanje sprejela, o njem premišljevala in zorela v božjem pogledu na dom in svoje poslanstvo. Zato Sin zanjo poskrbi ob slovesu na križu.

In mi? Ali uspemo presegati svoje domove? Starši, ali uspete sprejeti, da je vaša naloga vzgojitelja v nekem trenutku dopolnjena, potem ostane predvsem molitev in zgled?

Žal se vsi prepogosto zavrtimo v zgrešenih predstavah, ki onemogočajo božje delovanje v našem življenju. Tako pogosto ostajamo ujeti v naslednje poglede, ko:

- nam oddaljiti se od doma, pomeni smrt.
- nas plaši, da bi se navezali na Evangelij, če ta ruši stare predstave.
- nam je težko pripadati novi skupnosti Jezusovih učencev.

Pa vendar je samo v novi skupnosti, novih ljudi mogoče ustvarjati domove, ki ne bodo ovira Resnici, božji volji, Življenju in ne-nazadnje čudežem.